

# STEIRISCHE RAUHHAAR HOCHGEBIRGSBRACKE (Peintinger bracke)



## Geschiedenis

Omstreeks het jaar 1200 voor Christus, werden de eerste Egyptische brakken door de Polynesiërs en Grieken als ruilobject naar Europa gebracht. Met de Romeinen kwam de brak bij de Germanen. Vooral de Kelten hebben zich met de fok intensief bezig gehouden. De Keltenbrak ging dan ook de kynologische geschiedenis in. Al onze brakken slagen stammen af van deze Keltenbrakken. Het ontstaan van de Steirische Rauhhaar vond plaats in 1880 te Oostenrijk. Door Karl Peintinger werd een Hannoveraan gekruist met een Istrianer ruwharige reu. De reden, om rust, concentratie en de uitstekende neus te vermengen met de soepele beweging en een zeker spoorluid, en te voorzien van een watervaste pels.

## Kenmerk

Dit ras is een trouwe robuuste intelligente en gepassioneerde begeleider van de jager in het bos en het hooggebergte. In het bijzonder de aanleg voor het werk na het schot. Een uitgesproken goede zweethond, die met zijn ruwharige charme, de rust en aanhankelijkheid, ook binnen de familie zijn plaats weet te vinden. De Steirische Rauhhaarbracke wordt ook wel Peintinger brak genoemd. Steeds meer jagers vinden, ook buiten Oostenrijk, waardering om zijn uitstekende prestaties, en weten hem te schatten, om zijn hoge intelligentie en veelzijdigheid. Twee eigenschappen die hem in het hooggebergte zo waardevol maken. De ruwhaar is een middelgrote, krachtige hond van 45 tot 53 cm schofthoogte. Een imposante verschijning met een ernstige gezichtsuitdrukking en een vaal geel tot rode beharing. Welke hem ongevoelig maken tegen nadelige klimatologische weers invloeden. Hij is niet gevoelig voor kou, sneeuw en regen, ook kan hij goed tegen hitte en dorst.



## Gebruik

Een gepassioneerde harde jachthond, die met een mooie luide stem ook in het zwaarste bergterrein het wild kan volgen. Met deze aanleg is hij in staat met goed gevolg te brakkeren op het Haas en Vos. Maar is door zijn scherpte geschikt voor de jacht op zwartwild. Zijn prestatie op de nazoek van ziek wild is indrukwekkend. Hij hoeft niet onder te doen voor de specifieke zweethonden rassen. Aan zijn rustige wezen en aanhankelijkheid kun je niet vermoeden, hoe hij opleeft bij de inzet. Hoe hij verstandig en rustig doch onvermoelbaar en taai het spoor volgt van ziek wild. En hoe scherp hij is bij het gestelde wild. Een aangeboren karakter voor doodverwijzen of doodverbellens.

## Fok

De aanlegtest en gebruiksproof moet met goed gevolg zijn afgelegd. Hij moet schotvast, verdedigings-scherp en roofwildscherp zijn. De zweetproof van 1000 meter en een H.D test ommuren het geheel om in aanmerking te komen voor de fok. Zij moeten tijdens de jacht beproefd zijn en een zeergoed tijdens een exterieurkeuring. F.C.I. standaard nr. 62. Alleen afgifte aan jagers.

## Afgifte.

Alleen in handen van jagers die tevens kunnen aantonen voor deze Brak werk te hebben.

## Rasstandaard FCI nummer 62 Sectie 1.2

<b>Algemeen voorkomen :</b>	Middelmatig grote hond, goed gespierd. Uitdrukking serieus, maar niet sluw.
<b>Schofthoogte :</b>	reuen 47-53 cm. teven 45-51 cm.
<b>Vacht :</b>	Vacht moet ruw, dicht en vol zijn, zonder glans. Het haar op het hoofd is korter dan op het lichaam. Daardoor vormt zich garnituur rond de snuit (snor)
<b>Gebruik :</b>	Een gepassioneerde, harde jachthond met een mooie luide stem die ook in het zwaarste bergterrein het wild kan volgen. Goed in staat te brakkeren op haas en vos, maar door zijn scherppte ook geschikt voor de jacht op zwartwild.
<b>Gezondheid :</b>	Er zijn geen rasspecifieke afwijkingen bekend.
<b>Aard :</b>	Rustig en aanhankelijk. In het werk echter onvermoeibaar. Mag beslist niet agressief of angstig zijn. Niet echt geschikt als huishond. Moet echt kunnen werken met een jager.
<b>Bijzonderheden</b>	Fokdieren moeten de aanlegtest en gebruikspreef met goed gevolg hebben afgelegd. Hij moet schotvast en verdedigingsschap zijn.

## Informatie

**Secretariaat Nederlandse Brakken Club;  
of H.A.Moens, tel : 026-3810609**

**En wordt lid van deze Rasvereniging**